

Lilsynsmyndighed fra Dommernes Side. Der henvises dog her i Motiverne Side 11 til, at Sagsførerne ere offentlige Funktionærer og ikke kunne unddrage sig den Disciplinarmyndighed, som ellers Statens Embeds- og Bestillingsmænd ere underlagte. Det forekommer mig derfor, at naar man gaar ud fra, at de ere offentlige Funktionærer og tage Del i Retspleien og medvirke ved den, kan der ikke principielt være noget Unaturligt i, naar man siger, at de skulle være underkastede en lignende disciplinær Myndighed som andre Embeds- og Bestillingsmænd, at man da vil, at den skal udøves gennem de Organer, der ere nærmest til at udøve den, nemlig gennem Domstolene; men jeg har jo i saa Henseende bemærket, at efter de Ytringer, jeg har hørt, har jeg ogsaa en Tvivl, hvorfor jeg ikke paa dette Stadium vil udtale mig mere bestemt. Mine Bemærkninger angik blot det, som blev fremhævet af den høitærede Justitsminister, at Kontrollen maatte udøves saaledes, at Sagsførerne stilledes uafhængig af Regjeringen. Det forekommer mig, at det er et Forpar paa et Punkt, mod hvilket jeg ikke har rettet noget Angreb. Jeg mente, at Kontrollen maatte henlægges til Domstolene, og da disse ere uafhængige af Regjeringen, kunne Sagsførerne altsaa ikke bringes i nogen Afhængighed af Regjeringen; det konstitutionelle Hensyn kom jo slet ikke frem der. Naar den høitærede Justitsminister dernæst talte om, at det var umuligt at udelukke danske Jurister, idet han navnlig frygtede for, at der i saa Fald kunde opstaa Mangel paa Sagsførere, saa har jeg netop ogsaa tænkt mig, at den juridiske Examen for Ustuderede kunde tjene som et Supplement. Denne Examen er jo netop i sin Tid fremkommen for at afhjælpe den Mangel paa studerede Jurister, som fra Først af eksisterede. Denne Op-gave mente jeg, at denne Examen ogsaa fremdeles skulde beholde, saaledes at, naar der paa et eller andet Sted viste sig en Trang til at faae Juristernes Antal forøget med Ustuderede, denne Trang da kunde imødekommes. Dette vil jeg under ingen Omstændigheder modtætte mig. Naar dernæst den høitærede Justitsminister mente, at det var uigjennemførligt at udelukke danske Jurister, har jeg ogsaa fremhævet, at jeg erkjender, at vi maa gaa ud fra den bestaaende Tilstand, og at jeg vil modtage enhver som helst Reform deri, som det er mig muligt at tage, og at jeg for saa vidt ikke af principielle Grunde vil lægge Lovforslaget nogen som helst Hindring i Veien. — Naar den høitærede Justitsminister bemærkede, hvorfor der var opstillet en Afvikelse med Hensyn til en Prøve ved Høiesteret og ved andre Retter, saa tænkte jeg egentlig ikke, at der skulde anstilles nogen særlig Prøve; men det, der slog mig, var, at der slet ikke er Tale om de andre Retter med Hensyn til det Tilfælde, hvor der fremkommer et Andragende om at udøve Sagsførervirksomhed. Der skal indhentes Erklæring

fra Sagsførerraadet og Overfagsførerraadet, men man ser ikke i Lovforslaget Retterne omtalt. Jeg synes, det vilde være naturligt, da det forudsættes, at det er ved Retterne, Sagsførerne virke, at der da ogsaa fra den paagældende Rets Side kom til at foreligge en Udtalelse. Dette fører igrigt ind paa med Hensyn til Forholdet mellem Retten og Sagsførerne, om der dog ikke der muligvis kunde tænkes en Samvirken med Hensyn til Kontrollens Udøvelse, som jeg dog imidlertid ikke nu tør udtale mig mere bestemt om. Jeg tror, at den høitærede Justitsminister misforstod noget mine Ytringer om de Bestemmelser, der være giene angaaende Justitsministerens Ret til at udnævne Formanden for det overordnede Sagsførerraad, og den Følge, som det vilde have, at Overfagsførerraadet kunde udnævne Medlemmer af Underfagsførerraadet. Jeg mistænker paa ingen Maade den høitærede Justitsminister for at have lagt listige Planer ved Forslagets Affattelse, men jeg vilde kun fremhæve det, at saaledes som Ordningen er, vilde, naar Overfagsførerraadet havde en af Justitsministeren udnævnt Formand, og den Mulighed indtraadte, som jeg ogsaa meget vel kan tænke mig, at Overfagsførerraadet vælger Medlemmer af et Sagsførerraad, det, som er Diemsted med den foreslåede Selvkontrol, til en vis Grad i alt Fald forhindres, idet enhver Sagsfører under disse Omstændigheder vilde faae Følelsen af, at det var ovenfra og nedad, at han blev kontrolleret, istedetfor at der blev udøvet Selvkontrol. Det var imidlertid paa ingen Maade min Mening, at Regjeringen derigjennem skulde ville sikke sig Indflydelse; men jeg tænkte mig kun, hvorledes Ordningen vilde virke, naar nu disse forskellige Situationer indtraadte, at det altsaa blev et ovenfra udnævnt Medlem, som udøvede denne Kontrol indenfor Kredsen. Det staar i Forbindelse med det, jeg fremhævede, at det under de giene Forhold, under den Mangel paa Sammenslutning, Mangel paa Centralpunkter, som den bestaaende Proceslovgivning frembyder, kunde have sin Vanfærlighed at fremkalde ikke blot ved Lovbud en udenfra dannet Ordning, men den virkelige Følelse af den Samfundsaaend in mellem Sagsførerne, som først ret afgiver det naturlige Grundlag for denne Kontrol. Naar saa igrigt den høitærede Minister bemærkede, at denne Kontrol kunde øves ogsaa med Hensyn til Sagsførernes Virksomhed, og at Altså kunde fordres udløst, vilde det dog være hensigtsmæssigt, om der blev giuet nærmere Bestemmelser om denne Myndighed, som Raadet i saa Henseende skulde udøve og navnlig om denne Ret til at fordrø Materiale udløst, som altsaa skulde tilkomme det, for at enhver Tvivl, enhver Strid mellem Retten og Sagsføreren i saa Henseende kunde om muligt blive afslaaen. Hvad angaar mine Bemærkninger om Overfagsførerraadet, staa de jo i Forbindelse med den Erklæring, at vi her mangle saa at sige det natur-